

Евангелско четиво и проповед на Неделя Сиропустна, 2018

Матей 6:14-21

Защото, ако простите на човешките съгрешенията им, и вам ще прости Небесният ви Отец, ако ли не простите на човешките съгрешенията им, и вашият Отец няма да прости съгрешенията ви.

Също, кога постите, не бивайте намръщени като лицемерните; защото те си правят лицата мрачни, за да се покажат пред човешките, че постят. Истина ви казвам, те получават своята награда.

А ти, кога постиш, помажи главата си и умий лицето си, та да се покажеш, че постиш не пред човешките, но пред твоя Отец, Който е на тайно, и твоят Отец, Който вижда в скришно, ще ти въздаде наяве.

Не си събирайте съкровища на земята, дето ги яде молец и ръжда, и дето крадци подкопават и крадат, но събирайте си съкровища на небето, дето ни молец, ни ръжда ги яде, и дето крадци не подкопават и не крадат, защото, дето е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви.

Братя и сестри,

Днес е Сирни заговезни – Неделята на взаимното опрощение. Чухме литургийното евангелско четиво според евангелист Матей. Господ казва, че Небесният ни Отец ще прости съгрешенията ни в степента, в която ние прощаваме на нашите ближни обидите и огорченията, които са ни причинили.

Без прошка истинският пост, истинският духовен живот, е немислим. Без прошка не е отворен пътят на спасението. Без прошка не сме Христови. Без прошка не сме следовници на Богочовека, Който, макар и разпнат, молеше Отец: „*Боже, прости им, те не знаят какво вършат.*“

На днешния ден възпоменаваме изгонването на прародителите Адам и Ева от рая. Ето помним от книга Битие – когато Адам и Ева съгрешиха и изядоха забранения плод, Господ попита, чакайки разкаянието на първия човек: „*Адаме, где си?*“

Бог очаква разкаянието на Адам, очаква Адам да поиска прошка за извършения грях. Но знаем – не само, че не искат прошка от Отца, но първите човещи се оправдават и обвиняват.

Сигурно по друга щеше да е човешката история, ако в онзи миг Адам бе промълвил: „*Господи, прости ни.*“ Сигурно поисканото опрощение щеше да дарува, да възвърне блаженото безсмъртие в райската градина.

Братя и сестри, нека ние не повтаряме прародителския грях. Нека не потъпкваме поста, защото именно забраната за ядене на многожелания плод, забраната да се яде точно този плод – ето първият пост, даден на човека.

И под давление на дявола този пост беше нарушен, плодът беше изяден, а разкаяние първите хора не дадоха на Господ, Който пита: *“Адаме, где си?”* Пита и дава шанс Адам да се покае, да каже: *“Господи, сгреших.”*

Господ дава този шанс и на всеки от нас. Да започнем поста с искрено разкаяние и вземане прошка от всички – ето доброто начало. Ето тесният път, който може да ни върне в блажената обител.

Да не пропиляваме този шанс. Човешкият живот е кратък. Да принесем пред Господа нашето разкаяние, нашето взаимно опрощение, нашия скромнен пост, защото Бог знае колко можем – ето нужното за нашето спасение.

Довечера на вечернята, на взаимното опрощение, да си кажем: *“Простено-прости”* и да почувстваме лечебната сила на опрощението.